

מאירים על פניו, וממנו היו מזדעזעים עליונים ותחתונים, והיו משתחווים לו בגלל המאורות הללו שהיו מאירים בו. כמו שהאדם שלמעלה שהיו משתחווים לו, כך היו משתחווים לאדם שלמטה, עד שהוא היה אומר בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהו"ה עוֹשֵׁנו, ובאותו זמן הוא היה שולט על כל ההמונים של מעלה ומטה. הגון השחר של העין, ושעריו שחורות, וכל הגונים שחורים יפים נתנו בו מצד האם. לכן העין ולכן הפנים ולכן המוח ולכן העצמות נתנו בו מצד האב, שהרי פרשהו בעלי המשנה שהלכן שבעין והמוח והעצמות נתנו מהאב, ושחר העין והשער נתנו מהאם, והלכן והשחר, שניהם נמצאו מכּתּר עליון, השחר מבחוץ והלכן מבפנים, ועליו נאמר ועתה לא ראו אור כהיר הוא בשחקים, וכתוב אחר אומר ישת חשך סתרו.

והרי פרשהו החברים, שחר נקבה ללכן, והתורה משם היא לכן מבפנים ושחר מבחוץ, ולמעלה האב והאם אמרו על העמוד האמצעי ושכינתו נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, העמוד האמצעי בלכן והשכינה בשחר, זהו שכתוב שחורה אני ונאנה. ובה תראה, האם העליונה היתה שחורה לפני אותו אור שלפנים ממנה, אבל כשיוֹרדת למטה נראים גוניה בחמש ספירות, שהם חמשת ענפי האילן, זרוע ימין ושמאל והגוף ושתי שוקים, הצדיק נוטל כל הגוניה. זהו שכתוב וראיתה לזכר ברית עולם, וראיתה בגוניה מאירים, וכך השכינה התחתונה נראית בחמשה גוניה ממש למעלה,

ומניה הוּ מְזַדְעָזְעִין עֲלָיִן וְתַתָּאִין, וְהוּ סַגְדִּין לִיהּ בְּגִין אֲלֵין נְהוּרִין דְּהוּ נְהִירִין בֵּיהּ, כְּגוּנָא דְאָדָם דְּלַעִילָא דְהוּ סַגְדִּין לִיהּ, הֲכִי הוּ סַגְדִּין לְאָדָם דְּלַתָּא, עַד דְּהוּ אָמַר אִיהוּ בּוֹאוּ נִשְׁתַּחֲוּהוּ וְנִכְרְעָה נְבֻרְכָה לְפָנֵי יְהוּ"ה עוֹשֵׁנו (תהלים צה ו). ובההוא זמנא הוה איהו שליט על כל המוני עילא ותתא.

גוֹן אוּכְמִין דְּעֵינָא וְשַׁעְרוֹי אוּכְמִין וְכָל גּוּוֹנִין אוּכְמִין שְׁפִירִין, אַתְיִיהִיבֵן בֵּיהּ מִסְטָרָא דְאִימָא, חוּרוֹ דְּעֵינָא וְחוּרוֹ דְּאַנְפִּין וְחוּרוֹ דְּמוּחָא וְחוּרוֹ דְּגֵרְמִין, אַתְיִיהִיבֵת בֵּיהּ מִסְטָרָא דְאַבָּא, דְּהֲכִי אוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מְתִנִיתִין, דְּלוּבֵן שְׁבַעִין וּמוּחָא וְעַצְמוֹת אַתְיִיהִיבוּ מְאִבָּא, וְאוּכְמוּ דְּעֵינָא וְשַׁעְרָא אַתְיִיהִיבוּ מְאִימָא, וְחוּרוֹ וְאוּכְמוּ תְרוּוֹיְהוּ אֲשַׁתְּכַחוּ מִכְתָּרָא עֲלָאָה, אוּכְמוּ מְלַבֵּר וְחוּרוֹ מְלַגּוּ, וְעֲלִיהּ אַתְמַר (איוב לז כא) וְעַתָּה לֹא רָאוּ אֹר כְּהִיר הוּא בְּשַׁחְקִים, וְכַתּוּב אַחַר אֹמַר (תהלים יח יב) יִשֶׁת חֲשֶׁךְ סַתְרוֹ.

וְהָא אוּקְמוּהוּ חֲבֵרָא, אוּכְמוּ נוּקְבָא לְחוּרוֹ, וְאוּרִייתָא מִתְמָן אִיהִי חוּרוֹ מְלַגָּאוּ אוּכְמוּ מְלַבֵּר, וְלַעִילָא אַבָּא וְאִימָא אִמְרוּ עַל עַמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא וְשַׁכִּינְתָּיה נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ (בראשית א כו), עַמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא בְּחוּרוֹ, וְשַׁכִּינְתָּא בְּאוּכְמוּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שיר א ה) שְׁחוּרָה אֲנִי וְנָאוּה, וְתָא חֲזִי אִימָא עֲלָאָה הוּת אוּכְמָא קָדָם הוּא נְהוּרָא דְלַגָּאוּ מִינָהּ, אַבְל כִּד נַחְתָּא לְתַתָּא אַתְחַזִּית גּוּוֹנְהָא בְּחַמֵּשׁ סְפִירִין, דְּאִינּוּן ה' עֲנִפִין דְּאִילָנָא, דְּרוּעָא יְמִינָא וְשְׁמָאֲלָא וְגוּף וְתִרִין שׁוּקִין, צְדִיק נְטִיל כָּל גּוּוֹנִין, הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית ט טז) וְרָאִיתִיהּ לְזָכוֹר בְּרִית עוֹלָם, וְרָאִיתִיהּ בְּגוּוֹנִין נְהִירִין, וְהֲכִי שַׁכִּינְתָּא תַתָּאָה